

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 5.

Tiende Session.

6te Møde.

Tirsdagen den 12te Octbr.

(Fortsat.)

Drejer (forts.): Det forekommer mig derimod tvivlsomt om det er rigtigt at paalægge blot Huusmænd og Indsiddere den Forpligtelse, hvor det storter paa Arbeidskraft, at udføre yderligere Arbejde mod Betaling. Jeg indseer ikke ganske, hvorfor, naar en Bestemmelse skal gives, for at tilvejebringe det manglende Arbejde, man da udelukkende skal holde sig til Huusmænd og Indsiddere. At der skal gives Betaling, kan maaskee bøde derpaa og det kan tænkes, at de, der dog maae ernære sig ved Arbejde, ville finde sig tjente dermed, men, om det er rigtigt at lægge Byrden som en ubetaling og udelukkende Forpligtelse paa een Klasse alene, forekommer mig tvivlsomt. Hvad jeg tvivrigt kunde have at bemærke, som maaskee, naar Sagen kommer videre, vil være endel mere, skal jeg for Diebliffet opsætte, idet jeg blot endnu, forinden jeg sætter mig, skal tillade mig foreløbigt at antyde, at det forekommer mig, at Sagen i det Hele er af den Bessaffenhed, at der muligen kunde være Aaledning til, naar Overgangen til 2den Behandling er afgjort, at fremkomme med et Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, men til at gaae yderligere ind herpaa er det jo endnu ikke Tiden; jeg har blot villet antyde Muligheden af et saadant Forslag fra min Side.

Nørgaard: Jeg vil kun tillade mig en kort Bemærkning. Det glæder mig, at den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds

(Lehmann) er enig med mig i en stor Deel af det, jeg har udtalt; men jeg troer virkelig, at den ærede Taler har opfattet mig temmelig urigtigt, naar han har opfattet min Udtalelse, som om jeg vilde, at Hartkornet skulde være det Moment, hvorefter man skulde regulere dette Arbejde, og navnlig, som det ærede Medlem udtrykte sig, at det skulde være det eneste Moment. Det har jeg ikke sagt et Ord om; jeg har blot udtalt, at Hartkornet kunde man i denne Sag vel betragte som en Hovedregel; men det er en Selyfølge, hvad der ogsaa staaer i Loven, som jeg er ganske enig i, at man maa tage Bygningsafgift og Assurance-summen med, og er der flere Momenter, der kunne tjene til Grundlag for Fordelingen af Arbejdet, tager jeg dem gjerne med, jo flere jo bedre; men hvad der er mig klart er, at vi slippe altfor let fra denne Sag, naar vi følge Udcastet, og vi stabe efter min Mening saa store Banffeligheder for Amtsråadene, at det bliver umuligt for dem at udføre dette Hverv i Overensstemmelse med Udcastets Tanke, og navnlig naar vi see hen til, hvad der staaer i Udcastet om Bedriften. Dette sidste er nu Noget, som jeg ikke troer, at Andre kunne indlade sig paa at give noget bestemt Forslag til, end Forstanderskaberne selv; det er Noget, som Amtsråadene ikke kunne træffe det Rette i, fordi de ikke ere saa nøie localiserede paa ethvert Sted i Amtet, som behøves til at bedømme Enhvers Bedrift. Hvad der er udtalt af den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer), skal jeg ikke videre indlade mig paa, uden forsaavidt som ogsaa han synes at antyde, at han havde forstaaet min Udtalelse, som om Hartkornet efter min Mening skulde være det eneste Moment, hvorefter